

Sygn. akt: I 1 C 2101/13 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Tusk-Kasiewicz
Protokolant:	sekr. sądowy Izabela Jagmin

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2015 r. w Gdyni

sprawy z powództwa S. J.

przeciwko B. P.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego B. Popowa na rzecz powoda S. J. kwotę 1 000 zł. (jeden tysiąc złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 7 lipca 2014 r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego B. Popowa na rzecz powoda S. J. kwotę 347 zł. (trzysta czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

W dniu 9 sierpnia 2013 r. S. J. wniósł do Sądu pozew przeciwko B. P. o zapłatę kwoty 1 000,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia pozwanemu pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu, wskazując, że strony zawarły ustną umowę o wykonanie na rzecz powoda kompletnej instalacji elektrycznej, alarmowej, domofonowej oraz pomiarów wykonanej instalacji w budynku mieszkalnym w P., umożliwiających odbiór budynku i zamieszkanie w nim, oraz że powód zapłacił pozwanemu umówioną kwotę z góry, a pozwany powyższe okoliczności przyznał w toku sprawy toczącej się przed Sądem Rejonowym w Gdyni pod sygn. akt I 1 C 113/12. Powód wskazał, że pozwany nie wykonał w całości zleconych robót, nie rozliczył się i nie zwrócił pobranego wynagrodzenia, wobec czego konieczne było przeprowadzenie wykonania zastępczego i powód wystąpił przeciwko pozwanemu z pozwem o zapłatę kwoty 4 410,15 zł tytułem wykonania zastępczego w w/w sprawie I 1 C 113/12. Powód wyjaśnił również, że w trakcie poprawiania położonej przez pozwanego instalacji okazało się, że instalacja alarmowa nie została dokończona, a także wymaga usunięcia błędnie położona instalacja elektryczna, w związku z czym powód zapłacił dodatkowo kwotę 1 000,00 zł, której zapłaty domaga się od pozwanego w niniejszej sprawie.

(pозew – k. 16-20)

Pozwany wniósł o odrzucenie pozwu z uwagi na fakt, iż o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa została rozstrzygnięta nieprawomocnym wyrokiem wydanym w sprawie I 1 C 113/12. Pozwany podniósł, że prace zgłoszone przez powoda w pozwie mieszczą się w zakresie objętym wyrokowaniem w sprawie I 1 C 113/12, a powód w żadnym stopniu nie udowodnił, aby „instalacja i uruchomienie systemu alarmowego” wskazane w pozwie odnosiło się

do innego zakresu prac niż wskazane w uzasadnieniu wyroku „montaż oraz oprogramowanie systemu alarmowego”, tym bardziej, że wartościowo oba zakresy są prawie jednakowe. Pozwany zarzucał, że skoro w poprzedniej sprawie ustalono, że M. P. (1) wykonał prace opisane w wyroku, to brak jest uzasadnienia, aby ponownie za ten sam zakres prac miał otrzymać wynagrodzenie w lutym 2013 r. Pozwany zakwestionował wartość dowodową oświadczenia M. P. (1) podnosząc, że jeśli prawdą byłoby, że otrzymał on stosowne wynagrodzenie, to powód dysponowałby rachunkiem, czy fakturą, bo jak wynika z akt wcześniejszej sprawy p. P. swe czynności wykonywał jako przedsiębiorca.

(odpowiedź na pozew – k. 104-106)

Postanowieniem z dnia 22 października 2014 r. Sąd odmówił odrzucenia pozwu w niniejszej sprawie.

(postanowienie z dnia 22.01.2014 r. – k. 143)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. J. i B. Popowa łączyła ustna umowa zawarta w 2009 r., na podstawie której B. P. zobowiązał się do wykonania kompletnej instalacji elektrycznej, domofonowej i alarmowej w budynku mieszkalnym należącym do S. J., położonym w P..

(niesporne, nadto: zeznania powoda – k. 199-201, zeznania pozwanego – k. 201-202)

B. P. nie wykonał wszystkich prac objętych w/w umową stron oraz nie sporządził dokumentacji w postaci protokołu pomiarów instalacji elektrycznej, schematu położonych instalacji oraz protokołu ze sprawdzenia drożności wykonanej instalacji elektrycznej.

(dowody: zeznania świadka M. P. (1) – k. 190-192, zeznania powoda – k. 199-201, częściowo zeznania pozwanego – k. 201-202)

W dniu 9 lipca 2011 r. sporządzony został protokół zdawczo-odbiorczy, w treści którego wskazano wady instalacji elektrycznej oraz braki w wykonaniu instalacji domofonowej i alarmowej, będącej przedmiotem łączącej strony umowy, przy czym wobec braku stawiennictwa B. Popowa, protokół ten podpisany został jedynie przez S. J..

(niesporne, nadto protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 09.07.2011 r. – k. 227 (k. 20 akt I 1 C 113/12))

Protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 9 lipca 2011 r. sporządził M. P. (1), któremu S. J. zlecił zastępcze wykonanie robót niewykonanych lub nieprawidłowo wykonanych przez B. Popowa.

(dowody: zeznania świadka M. P. (1) – k. 190-192, zeznania powoda - k. 199-201)

W ramach wykonania zastępczego M. P. (1) wykonał początkowo prace dotyczące poprawienia instalacji elektrycznej wykonanej przez B. Popowa, które zostały następnie objęte kosztorysem z dnia 1 października 2011 r. Prace te nie obejmowały m.in. przesunięcia gniazdka elektrycznego z miejsca bezpośrednio pod ujęciem wody.

(dowody: uzasadnienie postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie III Cz 103/14 – k. 86-88, zeznania świadka M. P. (1) – k. 190-192)

Po wykonaniu w/w prac, za które S. J. zapłacił M. P. (1) kwotę 4 410,15 zł – będącą przedmiotem sporu między S. J. a B. P. w sprawie I 1 C 113/12 Sądu Rejonowego w Gdyni, wystąpiła konieczność wykonania dodatkowych prac, nieobjętych kosztorysem z dnia 1 października 2011 r.

(dowody: uzasadnienie postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie III Cz 103/14 – k. 86-88, zeznania świadka M. P. (1) – k. 190-192)

Prace dodatkowe, nieobjęte kosztorysem z dnia 1 października 2011 r., zostały wykonane w ramach wykonania zastępczego przez M. P. (1) i obejmowały przesunięcie gniazdka elektrycznego z miejsca bezpośrednio pod ujęciem wody oraz uruchomienie systemu alarmowego.

(dowody: oświadczenie M. P. (1) z dnia 09.02.2013 r. – k. 23, zeznania świadka M. P. (1) – k. 190-192)

Za w/w prace dodatkowe S. J. zapłacił M. P. (1) kwotę 1 000,00 zł, w tym 700,00 zł z tytułu uruchomienia systemu alarmowego i 300,00 zł z tytułu poprawy instalacji elektrycznej.

(dowody: oświadczenie M. P. (1) z dnia 09.02.2013 r. – k. 23, zeznania świadka M. P. (1) – k. 190-192)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z w/w dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, tj. w oparciu o: przedłożone przez powoda oświadczenie M. P. (1) z dnia 9 lutego 2013 r., protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 9 lipca 2011 r. znajdujący się w aktach sprawy I 1 C 113/12 prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Gdyni, a także w oparciu o uzasadnienie postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie III Cz 103/14, wydanego w przedmiocie uchylecia postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 4 listopada 2013 r. w przedmiocie odrzucenia pozwu w niniejszej sprawie. Dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne w całości, gdyż nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych. W szczególności wskazać należy, że za wiarygodny środek dowodowy Sąd uznał w/w oświadczenie z dnia 9 lutego 2013 r., którego moc dowodowa była kwestionowana przez pozwanego, który zarzucał, że zostało ono złożone jedynie dla potrzeb niniejszej sprawy, a na potwierdzenie jego wiarygodności powód winien dysponować rachunkiem lub fakturą wystawioną przez M. P. (1), który swoje czynności wykonywał jako przedsiębiorca. Autentyczność przedmiotowego oświadczenia potwierdził na rozprawie w dniu 12 marca 2015 r. świadek M. P. (1), natomiast konieczność potwierdzenia wiarygodności tego oświadczenia poprzez przedstawienie przez powoda innego dokumentu wystawionego przez M. P. (1), tj. rachunku lub faktury, nie jest w ocenie Sądu niezbędna, ani potrzebna. Wystawienie rachunku, faktury lub innego dokumentu księgowego przez wykonawcę robót nie jest jedynym wiarygodnym potwierdzeniem faktu wykonania danego rodzaju prac, zaś niewystawienie przez wykonawcę takiego dokumentu nie świadczy o tym, że prace nie zostały wykonane, a treść złożonego oświadczenia jest nieprawdziwa. Niezależnie zatem od faktu, czy wykonawca robót wystawił powodowi rachunek lub fakturę za wykonanie prac, których dotyczy oświadczenie z dnia 9 lutego 2013 r., nieprzedstawienie takiego rachunku lub faktury przez powoda nie oznacza, że złożone oświadczenie jest niewiarygodne. Wiarygodność oświadczenia z dnia 9 lutego 2013 r. została w ocenie Sądu potwierdzona za pomocą innych środków dowodowych, w tym wiarygodnych w tym zakresie zeznań świadka M. P. (1) oraz zeznań powoda, a zatem Sąd nie znalazł podstaw do odmowy dania wiary przedstawionemu oświadczeniu. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy nowych istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd miał na względzie również zeznania stron oraz zeznania świadka M. P. (1).

Zeznania wskazanego świadka, złożone na okoliczność ustalenia, czy doszło do niewykonania przedmiotu umowy łączącej strony przez pozwanego oraz ustalenia, czy była konieczność wykonania zastępczego i usunięcia wad, z określeniem jakiego rodzaju były to wady, Sąd uznał za wiarygodne w całości. Świadek zeznał w sposób logiczny i konsekwentny, szczegółowo przedstawił zakres nieprawidłowo wykonanych lub niewykonanych przez pozwanego prac, zgodny z treścią protokołu zdawczo – odbiorczego z dnia 9 lipca 2011 r., jak również w sposób logiczny i zgodny z doświadczeniem życiowym wyjaśnił konieczność wykonania prac dodatkowych dotyczących uruchomienia systemu alarmowego oraz poprawy instalacji elektrycznej w zakresie przesunięcia gniazdka elektrycznego z miejsca bezpośrednio pod ujęciem wody. Sąd nie znalazł więc podstaw do odmowy dania wiary tym zeznaniom.

W zakresie istotnym dla ustaleń faktycznych Sąd uznał za wiarygodne również zeznania powoda. Powód przedstawił okoliczności zawarcia z pozwanym umowy na wykonanie instalacji elektrycznej, alarmowej i domofonowej w swoim budynku oraz potwierdził zeznania świadka M. P. (1) dotyczące wadliwości prac wykonanych przez pozwanego, które

nadto były zgodne z przeprowadzonym dowodem ze znajdującego się w aktach sprawy I 1 C 113/12 protokołu zdawczo – odbiorczego z dnia 9 lipca 2011 r. Zeznania powoda w tym zakresie były spójne ze sobą, nie występowały w nich sprzeczności, ani niejasności. Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd nie wziął natomiast pod uwagę zeznań powoda w zakresie dotyczącym stanu zdrowia pozwanego w czasie zawierania umowy z powodem oraz w czasie wykonywania prac u powoda oraz jego wpływu na wykonanie tych prac, gdyż okoliczności te nie były przedmiotem, ani istotą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Z tego również powodu Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z historii choroby pozwanego na okoliczność wykazania, że w chwili zawierania umowy pozwany miał świadomość, że nie jest w stanie wykonać umówionych prac – jako nieprzydatny i zmierzający do przedłużenia postępowania (art. 217 § 3 k.p.c.). Ponadto wniosek ten powód złożył na ostatnim posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę, przed zamknięciem rozprawy, a zatem był on spóźniony i podlegał oddaleniu również na podstawie art. 207 § 6 k.p.c. W związku z powyższym za niezasadny Sąd uznał również wniosek powoda złożony w dniu 17 kwietnia 2015 r. o otwarcie rozprawy na nowo, w którym powód wskazywał na konieczność zwrócenia się do właściwej placówki medycznej o przesłanie historii choroby pozwanego oraz na konieczność zobowiązania pozwanego do wskazania adresów innych przychodni/lekarzy, u których się leczył.

Zeznania pozwanego Sąd uznał za wiarygodne w części, w jakiej były one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami powoda i zawnioskowanego świadka, a więc w części, w której pozwany wskazywał na fakt zawarcia umowy z powodem oraz jej zakres, a także w części dotyczącej niewykonania przez pozwanego wszystkich prac wynikających z umowy, w tym niepodłączenia właściwych urządzeń oraz niesporządzenia wymaganej dokumentacji, w tym protokołu sprawdzenia drożności wykonanej instalacji elektrycznej oraz naniesienia w projekcie instalacji elektrycznej wykonanych przez pozwanego w trakcie robót zmian. Oceniając zeznania pozwanego Sąd zwrócił w szczególności uwagę, iż były one sprzeczne i niespójne między sobą. Pozwany zeznał m.in., że wykonane przez niego prace nie były po nim poprawiane, a jednocześnie - w tym samym zdaniu – zeznał, że prace te trzeba było przerobić („zrobić przeróbkę, bo była położona większa moc”). Ponadto pozwany początkowo zeznał, że wykonał wszystkie prace zgodnie z przedstawionym mu przez powoda projektem robót, a następnie zeznał, że w trakcie prac wykonał zmiany, których jednak nie zamieścił w projekcie robót. Wobec wskazanych sprzeczności w zeznaniach pozwanego Sąd powziął uzasadnione wątpliwości co do ich wiarygodności i z tego względu dał im wiarę tylko w tej części, w jakiej były one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym - jak wskazano powyżej.

Na podstawie art. 227 k.p.c. a contrario Sąd oddalił wnioski powoda o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków A. P., M. P. (2) i W. K. złożonych w sprawie I 1 C 112/13. Jak wskazał powód na rozprawie w dniu 4 grudnia 2014 r. – złożone w sprawie I 1 C 112/13 zeznania świadków A. P. i M. P. (2) nie dotyczyły meritum niniejszej sprawy, ale miały wykazać i potwierdzić, że świadkowie ci – członkowie rodziny pozwanego – zeznają nieprawdę stosownie do okoliczności. Wobec zaś faktu, iż dowód bezpośredni z zeznań tych świadków nie był przeprowadzany w niniejszym postępowaniu Sąd uznał wskazywane przez powoda okoliczności za nieistotne dla rozstrzygnięcia. Wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka W. K. złożonych w przywoływanej sprawie, który miał być przeprowadzony na okoliczności wadliwego i częściowego wykonania umówionych robót przez pozwanego Sąd oddalił natomiast, bowiem powód na rozprawie w dniu 12 marca 2015 r. cofnął wniosek o przeprowadzenie dowodu bezpośredniego z zeznań tego świadka na te same okoliczności, a zatem należało uznać, że dowód z zeznań świadka złożonych w innej sprawie jest nieistotny. Ponadto okoliczności, których miały dotyczyć zeznania świadka zostały wyjaśnione za pomocą innych środków dowodowych, m.in. za pomocą zeznań świadka M. P. (1) (art. 217 § 3 k.p.c.).

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 1 000,00 zł z tytułu kosztów wykonania zastępczego prac dotyczących uruchomienia instalacji alarmowej i poprawienia instalacji elektrycznej w budynku mieszkalnym należącym do powoda, które zostały powierzone innemu niż pozwany wykonawcy w związku z nienależytym ich wykonaniem przez pozwanego. Roszczenie swoje powód wywodził z zawartej z pozwanym w 2009 r. ustnej umowy o dzieło dotyczącej wykonania kompletnej instalacji elektrycznej, domofonowej i alarmowej w budynku mieszkalnym należącym do powoda. Podstawę prawną żądania powoda stanowił więc art. 636 § 1 k.c., który wskazuje na możliwość powierzenia poprawienia lub dalszego wykonania dzieła przez zamawiającego na koszt

i niebezpieczeństwo wykonawcy dzieła w sytuacji, gdy wykonawca wykonuje dzieło w sposób wadliwy lub sprzeczny z umową, zaś wezwanie go do zmiany wykonania dzieła jest bezskuteczne.

Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia z powodem w/w umowy, jak również nie kwestionował faktu, iż nie wykonał wszystkich prac objętych zakresem umowy. Pozwany żądał natomiast odrzucenia pozwu i zarzucał, że zakres prac, za które powód domagał się zapłaty w niniejszej sprawie, był już objęty wyrokiem wydanym w sprawie I 1 C 113/12, a powód nie udowodnił, aby prace w postaci instalacji i uruchomienia systemu alarmowego odnosiły się do innego zakresu prac niż wskazany w uzasadnieniu w/w wyroku montaż oraz oprogramowanie systemu alarmowego. Ponadto pozwany zakwestionował wartość dowodową oświadczenia wykonawcy zastępczego M. P. (1) z dnia 9 lutego 2013 r. i podniósł, że skoro wykonawca ten wykonywał prace jako przedsiębiorca, to powód powinien przedstawić rachunek lub fakturę za wykonane prace, które uwiarygodniłyby treść przedmiotowego oświadczenia.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutów dotyczących zakresu prac przeprowadzonych w ramach wykonania zastępczego, objętych żądaniem pozwu oraz objętych żądaniem rozpoznawanym w sprawie I 1 C 113/12, wskazać jedynie należy, że kwestia ewentualnej tożsamości tych prac, a więc tożsamości żądań powoda dochodzonych we wskazanych sprawach, została ustalona i ostatecznie wyjaśniona przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w toku postępowania wywołanego zażaleniem powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 4 listopada 2013 r. w przedmiocie odrzucenia pozwu w niniejszej sprawie. Sąd II instancji uznał, że w realiach niniejszej sprawy nie zachodzi tożsamość faktyczna między roszczeniem zgłoszonym w sprawie I 1 C 113/12 a roszczeniem zgłoszonym w sprawie niniejszej z uwagi na fakt, że prace wskazywane przez powoda w sprawie niniejszej, których podstawę stanowi oświadczenie M. P. (1) z dnia 9 lutego 2013 r., nie zostały objęte kosztorysem z dnia 1 października 2011 r., który stanowił podstawę żądania i wyrokowania w sprawie I 1 C 113/12. Wobec zaś faktu, iż ustalenia Sądu II instancji są wiążące dla Sądu I instancji rozpoznającego niniejszą sprawę, brak było podstaw do odrzucenia pozwu, czemu Sąd dał wyraz w treści postanowienia z dnia 22 października 2014 r. w przedmiocie odmowy odrzucenia pozwu.

Uznając zatem, że w niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego zwrotu kosztów wykonania zastępczego w zakresie prac dodatkowych, których wykonanie okazało się konieczne już po wykonaniu prac objętych kosztorysem z dnia 1 października 2011 r., wskazać należy, że w ocenie Sądu powód wykazał przesłanki uprawniające go do żądania od pozwanego zwrotu kosztów wykonania zastępczego. Powód wykazał, że pozwany nie wykonał prac dotyczących instalacji i uruchomienia systemu alarmowego, co wynika z treści oświadczenia M. P. (1) z dnia 9 lutego 2013 r. oraz treści zeznań świadka M. P. (1), a nadto sam pozwany zeznał, że ułożył wprawdzie instalację alarmową, lecz nie podłączył do niej odpowiednich urządzeń (uruchomienie instalacji nie było zatem możliwe). Powód wykazał również, że wykonana przez pozwanego instalacja elektryczna została wykonana nieprawidłowo w zakresie dotyczącym zamontowania gniazodka elektrycznego bezpośrednio pod ujęciem wody, na co wskazują zeznania w/w świadka i złożone przez niego oświadczenie. Z zebranego materiału dowodowego, a nadto z doświadczenia życiowego wynika ponadto, iż prace wykonane przez M. P. (1) w ramach wykonania zastępczego, obejmujące instalację elementów instalacji alarmowej i jej uruchomienie oraz przesunięcie nieprawidłowo zamontowanego gniazodka elektrycznego, były konieczne i niezbędne celem przeprowadzenia odbioru prac i możliwości eksploataowania budynku. Sąd uznał zatem, że powód wykazał zasadność swojego żądania, nadto wykazał również jego wysokość – wynikającą z treści oświadczenia z dnia 9 lutego 2013 r. (która nie była przez pozwanego kwestionowana), a zatem powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Wskazać jeszcze należy – odnośnie zarzutu pozwanego dotyczącego braku mocy dowodowej przywoływanego oświadczenia z dnia 9 lutego 2013 r. – że zarzut ten był chybiony, a oświadczenie zostało uznane przez Sąd za wiarygodne, o czym szerzej mowa była we wcześniejszej części uzasadnienia.

Na podstawie zatem art. 636 § 1 k.c. Sąd w pkt. 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 lipca 2014 r. (tj. od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu – zgodnie z żądaniem pozwu) do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania w pkt. 2 wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 2 pkt. 1 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490), zasądzając od pozwanego jako strony przegrywającej postępowanie na rzecz powoda kwotę 347,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, na którą składają się: kwota 30,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 30,00 zł tytułem opłaty sądowej od zażalenia, kwota 180,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda w postępowaniu przed Sądem I instancji, kwota 90,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda w postępowaniu zażaleniowym oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.